

μητος, Βαρόνου ή και ἀπλῶς εὐγενοῦς και ἄλλα ἡ διαρκούσης τῆς μάχης ἵνα διακρίνωνται τῶν ἔχοντων. Οὗτως εἰς τὰς ἐν Ταυρίδι σημερινὰς μάχας οἱ Γάλλοι συνειδίζουσι νὰ ἀναφωνῶσι τὸ Vive l'Empereur, οἱ δὲ Σάρδιοι τὸ Il Rè, la Patria. Η τοῦ Ναπολέοντος τοῦ αὐτού ἐπίμαχος φωνὴ ἡ τοῦ Hippo-neur et Patrie. Τὴν συνήθη τοῦ οἰκογενειάρχου ἐπίμαχον φωνὴν σημειώσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῶν παρασήμων αὐτοῦ.

Περὶ περικεφαλαίας. — Η περικεφαλαία ἐθεωρεῖτο πρότερον ὡς ἀπλοῦν τῶν παρασήμων κόσμημα, ἀλλὰ μετὰ τὴν III' ἑκατονταετηρίδα ἐθεωρήθη ὡς σημαντικὸν ἀξίας διὸ λαμβάνει διαφόρους μορφὰς και σύγχειται ἐκ διαφόρων μετάλλων ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ φέροντος τὸ παράσημον. Λίγη τίθεται ἀσαύτως ἄνω τοῦ θυρεοῦ, ἀλλὰ συνήθως ὑπὸ τὸ στέμμα, ἢν συγχρόνως ὑπάρχη και τοῦτο.

Περὶ λοριάς. — Λοριά καλεῖται τὸ ὑψηλότερον τοῦ παρασήμου μέρος, δηλαδὴ τὸ σημεῖον διαθέται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ στέμματος ἡ τῆς περικεφαλαίας. Τὸ σημεῖον τοῦτο πολλάκις εἶναι πτεροφόρον, και πάντοτε ἀξίας σημαντικόν.

Περὶ πλεκτάρης. — Ηλεκτάρη λέγεται κυκλοειδές τι σημεῖον τὸ ὅποιον παριστᾶ τὰς πλεκτάρας ἃς συνειδίζον νὰ θέτωσιν ἐπὶ τῶν ἱπποτικῶν χρονῶν οἱ εὐγενεῖς εἰς τὰς περικεφαλαίας αὐτῶν διὸ τὸ σημεῖον τοῦτο τίθεται ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας, και κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης πρέπει νὰ ἦναι τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸν θυρεὸν και τὰ κύρια σήματα γράμματος. Λαμβάνει δὲ διαφόρους ὄνοματας ἀναλόγως τοῦ σχηματος αὐτοῦ, δηλαδὴ, πλεκτάρη περιεστρεψμένη φεδεπλωμένη κ.λ.

Περὶ ἐπικαλύμματος. — Γὸ ἐπικάλυμμα πριστᾶ τεράχια ὑφασμάτος κρεμάμενα πέρι τῆς περικεφαλαίας ἐν εἰδεῖ φύλλων και ἐπιπίπτοντα ἐκπέρωθεν τῆς ἀσπίδος. Και ταῦτα μὲν εἰσὶ πάντοτε ποῦ αὐτοῦ γράμματος μετὰ τῶν κυριωτέρων τοῦ θυρεοῦ μερῶν λαμβάνουσι δὲ διαφόρους ὄνοματας, ἀναλόγως τῶν σχημάτων τὰ ὅποια παριστῶσι.

Περὶ περικάλυμματος. — Τὸ περικάλυμμα πριστᾶ ὑφασμα περικαλύπτον ὄλοκληρον τὸ ἐμβλημα. Κατ' ἄργας ἐτίθετο ἐπὶ τῶν βασιλικῶν μόνον παρασήμων, ἀκολούθως δὲ ἐτέθη και ἐπὶ τῶν ἡγεμόνων, δουκῶν και ἀλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Είναι δὲ διαφόρων γραμμάτων και ποιοτήτων ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ.

Περὶ στηρίγματων. — Οὗτως καλοῦνται σημεῖα τινὰ τιθέμενα ἐκατέρωθεν ἡ ὑπὸ τὸν θυρεὸν, και κρατοῦντα οὗτως εἰπεῖν ἡ ὑποστηριζόντα αὐτον. Ταῦτα δὲ παριστῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἴδαικα και ἐμψυχα ὄντα, οἷον ἀγγέλους, ἀνθρώπους, σφίγγας, λέοντας κλ. Ἀλλ' ἐνιστε και ἀψυχα φυσικὰ ἡ ἐντεγνα ἀντικείμενα, ὅποια οἱ κλάδοι δάρυν, μύρτου κλ. στῆλαι, πυροβόλα κλ. Τὰ στηρίγματα εἰσὶ συνήθως διπλᾶ τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐνιστε ἀπαντῶνται και μονήρη, ὅτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κείνται ὑπὸ τὸν θυρεὸν κατὰ τὰ μέτων τῆς βάσεως αὐτοῦ. Πολλάκις δὲ τὰ παράσημα φέρουσι συγχρόνως στηρίγματα κείμενα παρὰ τὸν θυρεὸν, και ὑποστήριγμα κάτωθεν αὐτοῦ.

Περὶ ἐπιμάχου φωνῆς η συνθήματος (cri de guerre). — Οὗτως καλεῖται ἡ συνθηματικὴ φωνὴ ἣν μεταχειρίζονται οἱ πολέμιοι κατὰ τὴν ἀρχὴν

διαρκούσης τῆς μάχης ἵνα διακρίνωνται τῶν ἔχοντων. Οὗτως εἰς τὰς ἐν Ταυρίδι σημερινὰς μάχας οἱ Γάλλοι συνειδίζουσι νὰ ἀναφωνῶσι τὸ Vive l'Empereur, οἱ δὲ Σάρδιοι τὸ Il Rè, la Patria. Η τοῦ Ναπολέοντος τοῦ αὐτού ἐπίμαχος φωνὴ ἡ τοῦ Hippo-neur et Patrie. Τὴν συνήθη τοῦ οἰκογενειάρχου ἐπίμαχον φωνὴν σημειώσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῶν παρασήμων αὐτοῦ.

Περὶ συμβολικοῦ φητοῦ (devise). — Οὗτως καλεῖται σύντομός τις ἔκφρασις ἀνακαλοῦσα ἀξιομνησούντον τι ὄνομα, πρᾶξην, η ἀντικείμενον. Τὰ συμβολικὰ ὥρητὰ εἶναι εἴτε ἀτομικὰ εἴτε κληρονομικὰ, ὅτε δηλαδὴ φέρονται εἰς τὰ παράσημα ὄλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας κατὰ παράδοσιν. Το συμβολικὸν ὥρητὸν τίθεται συνήθως ἄνω τοῦ οἰκοσήμου, ἀλλ' ὅταν τοῦτο φέρῃ συγχρόνως και ἐπίμαχον φωνὴν, τότε αὕτη μὲν τίθεται πρὸς τὸ ἄνω μέρος, τὸ δὲ συμβολικὸν ὥρητὸν πρὸς τὸ κάτω. Άμφοτερα δὲ ἐμπε-

Οἰκόσημον.

ριέχονται συνήθως ἐντὸς εἰδους ταχνιῶν (cartouches).

Πολλάκις τὰ οἰκόσημα πλειοτέρων οἰκογενειῶν συγχωνεύονται εἰς ἓν διὰ τῆς ἐπιμίζεως αὐτῶν. Διὸ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ θυρεὸς διατείται εἰς ἀνάλογα μέρη, ὡν ἔκαστον περιέχει τὸ ἐμβληματικὸν σῆμα ἐκάστης τῶν οἰκογενειῶν τούτων.

Τὰ δὲ παράσημα τῶν Αὐτοκρατόρων και Βασιλέων τίθενται πάντοτε μετὰ τῶν στηρίγματων αὐτῶν ἐντὸς πολυτελοῦς και κροσσωτῆς σκηνῆς.

Τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων διακρίνονται διὰ στρογγύλου πιλού και μένου ἄνω τὸν θυρεόν, και κεκοσμημένου ἐκατέρωθεν ἐκ νήματος συμπεπλεγμένου μετὰ θυσάνων κατ' αὗξοντα ἀριθμὸν διατεθειμένων, και δηλούντων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν τὸν βαθμὸν τοῦ ἔχοντος τὸ οἰκόσημον. Οὗτως οἱ Καρδιναλίοις φέρουσι διεκπέντε θυσάνους οἱ ἀρχι-